

ΤΑ ΑΛΟΓΑ ΤΗΣ ΝΕΚΡΟΦΟΡΑΣ

Ψηλά κεφάλια, φλόγινα μάτια,
καμαρωτά
περήφανα ἄτια,
ξέρετε τάχα
τί βάρος σέρνετε φτερωτά;

Πίσω δὲ βλέπετε καὶ τραβᾶτε
πάντοτε ἔμπρός.
Δὲ σᾶς λυπᾶται
κανένας. Λάμπει
ὁ ἥλιος στὴ χαίτη σας φωτερός.

Φλογίζει ἡ δύναμη τὰ κορμιά σας
κ' ἡ ζωὴ μιλεῖ
στὸ κάθε βῆμα.
Μέσ' στὴ ματιὰ σας
ἀγνή μιὰ πίστη φεγγοβολεῖ.

Κ' εἶναι ἡ ζωὴ σας ὁμορφη τώρα,
τί κ' ἂν βαριά
πίσω σας τρέχει
μιὰ νεκροφόρα
σκορπῶντας θάνατου μυρουδιά;

Μ' ἂν ἔλθῃ ἡ ὥρα πὸν θὰ ξυπνήσετε,
κ' ἔλθῃ ἡ στιγμή
πὸν θ' ἀντικρίστε
τὴ νεκροφόρα ---;
—Γιατί καρδιά μου τόσοι λυγμοί;—

Θαρρῶ τὸ ἀκούω τὸ σκούξιμό σας
τὸ θλιβερὸ
σὰ νοιῶστε ξάφνου
πὼς ὁ σκοπὸς σας
ἦταν νὰ σέρνετε ἓνα νεκρό.